

[OŻADZIĆ *vb pf*

inf ożadzić.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Uczynić przykrym, obrzydzić [kogo, co komu]:* Chceźli też komu wino ożadzić/ áby go niepijał/ vtop̃ w winie Węgorzá trzech álbo czterech/ á gdy pomrą/ wymi węgorze/ á wino precedź/ dayże ie pić opiłemu/ od tich miałt mu omierznie/ á będzie mu iuż kaźde przykre/ ták że go pić niebędzie chćiał/ chyba záprzezdźięk *SienHerb* 501b (*Linde*); káždy fie będzie złych y nieprzyśtoynych śpraw wiárował/ y tego wśzytkięgo/ coby go mogło pánu ożadzić. *CerGór* 122.

2. *Oszpecić [co czym]: [kruk]* Iął fię z wielką pilnością w gniewie śwym podnośić/ Iákoby mogł Labęciá rychło ofzkárádzić/ A onę iego białość czarnościá ożadzić. *PaprKolo* N2v (*Linde*).

Synonimy: 1. ohydzić, obhydzić, omierzić, obmierzić; 2. oszkaradzić, oszpecić.

Formacje współrdzenne cf ŻADZIĆ SIĘ.

Cf [OŻADZENIE]

AW